

עפ"ג 32737/05/14 - המערער, אברהם יהושע נגד המשיבה, מדינת ישראל

10 בספטמבר 2014
ט"ו באלול תשע"ד

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים
עפ"ג 32737-05-14 יהושע נ' מדינת ישראל

לפני כבוד השופט דבורה ברלינר, הנשיאה, אב"ד
כבוד השופט ג'ורג' קרא, סגן הנשיאה
כבוד השופט מרים סוקולוב

המערער	אברהם יהושע (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מירב בן-שבת
נגד המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סנאית פישר-אהרוני

פסק דין

המערער הורשע בבית המשפט קמא על סמך הודייתו בעברות של גנבה וכן התפרצות למקום מגורים. על-פי העובדות שבהן הודה, המערער התפרץ באישון לילה, בשעה 03⁰⁰, לדירתם של המתלוננים. המתלוננים ישנו בדירה עם ילדים. המערער הצליח, למרות נוכחותם של כל בני המשפחה בדירה, לגנוב את תיקה של המתלוננת, שהייתה בו תכולה לא-מבוטלת. כאמור, בעובדות אלו הודה והורשע.

בית המשפט קמא (כבוד השופט צחי עוזיאל) הטיל על המערער בגין העברות נושא התיק הנוכחי 19 חודשי מאסר בפועל. נגד המערער היו תלויים ועומדים 36 חודשי מאסר על-תנאי במסגרת מאסרים על-תנאי שהוטלו עליו בתיקים שונים. ביתה משפט קמא קבע כי המאסרים על-תנאי יופעלו בחופף זה לזה באופן חלקי, ובמצטבר למאסר בפועל שהוטל בתיק הנוכחי, כך שסך-הכול יהא על המערער לשאת 43 חודשי מאסר. על כך הערעור לפנינו.

שני ראשים מרכזיים לערעור: האחד - בית המשפט קמא החמיר עם המערער בתקופת המאסר שהוטלה בגין התיק הנוכחי. אמנם המערער התפרץ ואכן בני המשפחה נכחו בדירה בזמן ההתפרצות, ואולם הם ישנו, לא התעוררו כלל בזמן ביצוע המעשה ונודה להם על כך רק מאוחר יותר, מפי המשטרה. לפיכך, לטענת הסנגורית, החמיר בית המשפט קמא כאשר הטיל 19 חודשי מאסר. הראש השני של המערער, ובו שמה הסנגורית את הדגש, עניינו המאסרים על-תנאי שהופעלו. לטענת הסנגורית, שעליה הרחיבה את הדיבור גם לפנינו וגם בסעיף 11 להודעת הערעור הכתובה, אחד המאסרים על-תנאי היה בן שישה חודשים, והוא הוטל על המערער בת"פ 302-09-11. מאסר זה בוטל לאחר שבגזר-דין קודם, בת"פ 14600-01-11, ביקש המערער לצרף את כל התיקים ולסיים את ההליך המשפטי. באותו עניין הודיעה

התובעת לבית המשפט כי אין למערער תיקים נוספים, שעל-כן לא צורף התיק שבגיננו בדיעבד הוטל אותו מאסר על-תנאי בן ששת החודשים. לפיכך היה מן הראוי שלא להפעיל מאסר על-תנאי זה, ובדיעבד הבקשה לפנינו היא לנכות לפחות תקופת מאסר זו.

טיעון שני באותה רוח מפורט בסעיף 12 להודעת הערעור. שם הסנגורית טוענת כי גזר-הדין המותנה באחד התיקים ניתן אך חודשיים וחצי לאחר שניתן גזר-דין קודם לו. היה ניתן לבקש לצרף את התיקים; אכן סנגורו (או סנגוריתו) של המערער לא ביקש זאת; עדיין הדעת נותנת כי המערער היה מקבל מאסר אחד, וגם בנתון זה צריך להתחשב.

התובעת טוענת כי אין מקום להתערב בגזר-הדין של בית המשפט קמא. התובעת הגישה לנו את „ספר” הרשעותיו הקודמות של המערער, המצביע על כך שמדובר בעבריין סדרתי שזו דרך חייו. בית המשפט קמא כבר הלך לקראתו כאשר הורה על הפעלת 24 חודשי מאסר על-תנאי ולא 36 שהיו תלויים ועומדים נגדו, ואין מקום להליכה נוספת לקראתו.

איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בית המשפט קמא, וכפועל יוצא מכך איננו סבורים כי יש מקום להתערבותנו. באשר לתקופת המאסר בגין התיק המקורי - כפי שציינה בצדק התביעה, ההתפרצות ונסיבותיה הן תסריט האימה של כל אזרח מן היישוב. ישנה לה משפחה בדירתה בשלווה, על בני המשפחה הבוגרים והילדים, ופלוני - דהיינו המערער שלפנינו - מתהלך בתוך הדירה, עושה בה כרצונו וגונב מה שגונב. אכן בפעם זו לא התעוררו המתלוננים ולא התפתחת עימות אלים, אלא שהפוטנציאל לכך היה קיים גם קיים, ועל כך יש לתת את הדעת בשלב הענישה. ביתו של אדם הוא מבצרו וכך מן הראוי שיישאר. על-כן מעשה העברה בנסיבותיו, כפי שנדרש על-פי תיקון 113, מבסס את העונש שהטיל בית המשפט קמא במקרה הנוכחי.

אשר למאסרים על-תנאי - גם בטיעונים אלה לא מצאנו ממש. למעשה הסנגורית מערערת לפנינו על עונש שהוטל בתיק אחר - לא התיק שעומד לפנינו לערעור היום. אין צורך לומר כי לא זו הדרך. הדרך הנכונה הייתה להגיש ערעור על גזר-הדין ה„מטיל”, ולו גם אגב הגשת בקשה לדחיית המועד לצורך הגשתו של ערעור זה. מכל מקום, ובשורה התחתונה, בית המשפט קמא „כיווץ” את המאסרים על-תנאי שהסתכמו בתקופה של 36 חודשים ל-24, ועל כך יש לו למערער על מה לברך. לא מצאנו ממש גם בטענה כי היה ניתן לבקש צירוף תיק. גם זאת היה צריך לעשות בזמן אמת, ושמה נימוקיו של מי שייצג את המערער באותו שלב היו עמו כאשר נמנע מלבקש את צירוף התיק.

המערער שב ועובר עברות כל אימת שהוא משתחרר מן המאסר. זו דרך חייו, ועל כך עליו לתת את הדין. אם אכן עלה על פסי התנהגות שונים, כפי שהסנגורית טוענת, טוב יעשה אם ימצה את תקופת המאסר שהוטלה עליו לצורך השלמת הגמילה ולצורך אימוץ אמות מידה אחרות להתנהגותו, ויהפוך להיות אזרח מועיל כאשר ישתחרר מן המאסר.

הערעור נדחה.

ניתן והודע היום,
ט"ו אלול תשע"ד
(10 בספטמבר
2014), במעמד
הנוכחים.

ג'ורג' קרא, סגן
נשיאה

דבורה ברלינר,
נשיאה
אב"ד

מרים סוקולוב,
שופטת